

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.8/2019/14. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2019. év március hó 19. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2018. év szeptember hó 13. napján kelt 11.B.183/2017/85-I. számú ítéletét I.r. és II.r. vádlott vonatkozásában **megváltoztatja.**

I.r. vádlott cselekményét a Btk.178.§ (1) bekezdés **III.** fordulat (2) bekezdés b./ pontja szerint minősíti.

II.r. vádlott szabadságvesztés büntetésének tartamát 5 (öt) évre, a végrehajtási fokozatot börtönre enyhíti.

Az I.r. vádlott helyesen 2015. június 13. napjáig volt őrizetben, a házi őrizet kezdő napja helyesen 2016. december 15., így a kiszabott szabadságvesztésbe a helyesen 2016. december **15.** napjától 2017. október 24. napjáig házi őrizetben töltött időt számítja be.

A II.r. vádlottól lefoglalt 60.400,- (hatvanezer-négyszáz) Ft P-15/2015. számon lett bevételezve és a BRFK 10023002-01451430-20000002 számú számlájára került befizetésre.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összege helyesen 1.311.825,- (egymillió-háromszáztizenegezer-nyolcszázhuszonöt) Ft, melyből I.r. vádlott 641.457,- (hatszáznegyvenegyezer-négyszázötvenhét) Ft-ot, II.r. vádlott 645.337,- (hatszáznegyvenötezer-háromszázharminc) Ft-ot köteles az államnak megfizetni.

I.r. vádlott anyja neve kijavításra került.

II.r. vádlott anyja neve és lakcíme kijavításra került.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét mindkét vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

A Fővárosi Törvényszék 11.B.183/2017/85-I. számú, 2018. szeptember 13. napján kihirdetett ítéletével I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.178.§ (1) I. fordulatába ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő kábítószer birtoklásának büntetében és ezért 2 év 4 hónap szabadságvesztés büntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani, beszámította az előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött időt.

Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi lehetőségéről és elrendelte a Budai Központi Kerületi Bíróság 20.B.XII.1846/2013/23. számú ítéletével kiszabott 8 hónap börtönbüntetés végrehajtását. II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.176.§ (1) IV. fordulatóba ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetében és a Btk.184.§ (1) bekezdés IV. fordulója szerint minősülő új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetében és ezért halmazati büntetésül 6 év 5 hónap szabadságvesztés büntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi lehetőségéről. II. rendű vádlottól lefoglalt 60.400 Ft-ra vagyoneklobzást rendelt el, valamint rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyészség I. rendű és II. rendű vádlott terhére a büntetés súlyosítása, hosszabb tartamú szabadságvesztés és hosszabb tartamú közügyektől eltiltás kiszabása érdekében, míg II. rendű vádlott és védője elsődlegesen hatályon kívül helyezésért, másodlagosan felmentésért és a vagyoneklobzás mellőzéséért jelentett be fellebbezést.

II. rendű vádlott védője fellebbezésének indokolásában hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, a bíróság tényből tényre helytelenül következtetett, mely szerint abból a tényből, hogy II. rendű vádlottnál adagokba bontva találták meg a kábítószer, arra a téves megállapításra jutott, hogy azokat értékesíteni kívánta. Egyrészt nem volt elosztva a kábítószer, kizárólag egyben volt anyag és biztonsági okokból volt több zacskóba zárva.

Utalt arra is, hogy a másodrendű vádlott függő, így a napi adagja 60 ml körül volt, azaz a nála lévő kábítószer 2-3 hétre volt számára elegendő.

Az elsőfokú bíróság a védő álláspontja szerint megsértette a régi Be. 310.§ (1) bekezdését és a Be. 538. § (1) bekezdését, amikor engedélyezte a vád olyan tartalmú módosítását, amelyben a két vádlott által tanúsított elkövetési magatartások felcserélésre kerültek. Ez ellentétes az Alkotmánybíróság 3376/2012. (XII.15.) határozatával.

Hivatkozott a védő arra is, hogy a GBL 2015. január 1. napjától minősül kábítószernek a Btk. 459. § (1) bekezdés 18. pont c) pontja alapján, a II. rendű vádlott a cselekmény elkövetésekor már több éve használta ezt az anyagot, így nem is tudta, hogy az addig használt szert kábítószernek minősítették. Emiatt tévedésben volt a cselekmény társadalomra veszélyességét illetően, és erre alapos oka is volt. A módosított vádirat kizárólag azt állítja, hogy II. rendű vádlott egy alkalommal adott át kábítószer az I. rendű vádlott részére, amely még a büntető törvénykönyv kommentárja alapján sem minősül kereskedésnek, kizárólag átadásnak, ezen belül kizárólag 400 ml átadásáért vonható felelősségre, a különösen jelentős mennyiség miatt nem.

A vádirat nem utal arra, hogy II. rendű vádlott a nála talált többi kábítószerrel is kereskedni akart volna.

Az elkövetés idején hatályos Btk.461.§-a a hozzá nem szokott fogyasztó átlagos hatásos adagjának mértéke alapján határozta meg a kábítószer mennyiségi határait, mivel azonban a II. rendű vádlott függő, nem tudhatta, hogy ez a mennyiség mit takar.

A módosított vád az új pszichoaktív anyag tekintetében kereskedői magatartást nem tartalmazott, így az elsőfokú bíróság ezt nem állapíthatta volna meg, az ítélet túlterjeszkedett a vádon, az ügyészség pedig a vádmódosításában külön rögzítette, hogy az új pszichoaktív anyag tekintetében a tartás elkövetési magatartást mint jogi minősítést fenntartja, ezért az elsőfokú bíróságnak az eltérő minősítés okán a Be.495.§ (1) bekezdését alkalmaznia kellett volna.

A II. rendű vádlott védője beadványában előadta továbbá, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás tisztázási kötelezettségének nem tett eleget, ezért indítványozta a korábban eljárt ügyvéd 2018. május 8. napján kelt, valamint 2018. augusztus 28. napján kelt bizonyítási indítványában foglalt eljárási cselekmények foganatosítását úgy, hogy a Fővárosi Ítéltábla utasítsa az elsőfokú bíróságot

a megismételt eljárásban e cselekmények elvégzésére.

A perbeszédben történt vádmódosítás kapcsán pedig álláspontja szerint sérült a terhelt védelemhez való joga, hiszen a terhére rótt kereskedés itt hangzik el először, és így őt az ügyészség megfosztotta a védekezési jogától.

Elsősorban tehát az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, másodszorban pedig az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a vádlott terhére kizárólag a kábítószer birtoklása, valamint új pszichoaktív anyaggal visszaélés megállapítását és a büntetés jelentős enyhítését indítványozta.

A másodfokú nyilvános ülésen I. rendű vádlott védője csatolta a Református Egyház Válaszút Misszió igazolasát drogprevenciós programban történő részvételről, valamint igazolást arról, hogy a vádlott a büntetés-végrehajtási intézetben kérte kábítószer-prevenciós részlegen történő elhelyezését.

Az I. rendű vádlott védője előadta, hogy védence az ítéletben megállapított minősítéshez képest aránytalanul hosszú ideig állt kényszerintézkedés alatt, amely az ítélet további enyhítésére adhat alapot.

II. rendű vádlott védője a nyilvános ülésen a fellebbezését azonos tartalommal tartotta fenn, és csatolta az igazolást arról, hogy a vádlott továbbra is részt vesz kábítószer-függőséget megelőző, felvilágosító kezelésein, valamint gasztroenterológiai problémái vannak.

A védő előadta, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, mert nem tisztázta maradéktalanul a tényállást, így elsősorban az ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta. Sérelmezte, hogy az ügyész a perbeszédben módosította a vádat úgy, hogy előtte fel sem merült az eltérő minősítés lehetősége, így más védekezés lehetősége. Az elsőfokú bíróság a védő bizonyítási indítványát elutasította, és nem nyitotta meg újra a bizonyítási eljárást, így nem tisztázott az sem, hogy mi a forrása a vádlottnál talált 60.400 forintnak.

Másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a vádlott terhére csupán a kábítószer birtoklásának megállapítását, valamint a büntetés enyhítését indítványozta.

Az I. rendű vádlott az utolsó szó jogán fenntartotta korábbi vallomását és előadta, hogy az elsőfokú ítélettel egyetértett, az összbüntetés lehetőségével szeretne élni, a büntetés-végrehajtási intézetben tanul, a magatartásával probléma nincs.

A II. rendű vádlott az utolsó szó jogán előadta, hogy csupán fogyasztotta és birtokolta kábítószer, amit azóta is borzasztóan megbánt. Gyógyszeres kezelés alatt áll, egyre kevesebb gyógyszerrel egyre jobban érzi magát, élettársával kibékült, egyéni vállalkozását megpróbálja újraindítani

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.880/2018/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta.

Képviselője a nyilvános ülésen előadta, hogy I. rendű vádlott vonatkozásában az ügyészi fellebbezés kizárólag a büntetés súlyosítására irányul, a vádlott és a védő pedig nem fellebbezett, így a felülbírálat a Be. 590.§ (3) bekezdése alapján korlátozott terjedelmű, míg II. rendű vádlott esetében a felülbírálat terjedelme teljes körű.

I. rendű vádlott vonatkozásában a Be. 591. § (2) pontja alapján az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottsága nem vizsgálható, II. rendű vádlott vonatkozásában pedig az ügyész az eredeti vádiratban írt tényállást és minősítést részben módosította az I. rendű vádlott megváltozott vallomására tekintettel, azonban a vádirat 1. oldal utolsó bekezdésére és a 2. oldal első bekezdésére nem tért ki, így a bíróság az ítéleti tényállást a 4. oldal utolsó bekezdésében az ügyészi vádon

túlterjeszkedve állapította meg.

Ezért az ítéleti tényállás 4. oldal utolsó bekezdését mellőzni kell.

Nyilvánvaló elírás található továbbá az ítélet 5. oldalának első bekezdésében, a II. rendű vádlott által az I. rendű vádlottnak értékesített GBL mennyisége helyesen 400 ml.

Egyebekben az ítéleti tényállás II. rendű vádlott vonatkozásában megalapozott, a bizonyítékok gondos és okszerű mérlegelésével került megállapításra, a kábítószeres hatóanyag-tartalmát pedig a vegyészszakértői és igazságügyi orvosszakértői vélemények alapján aggálymentesen állapította meg az elsőfokú bíróság. A bűncselekmények minősítése is helytálló.

A kiszabott büntetések azonban mindkét vádlott esetében eltúlzottan enyhék, a büntetési célokat kellően nem szolgálják, a többszörösen büntetett előéletű, felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt bűncselekményt elkövető I. rendű vádlott vonatkozásában semmi nem indokolja az enyhítő szakasz alkalmazását, ezért a szabadságvesztés tartamának felemelése, fegyház fokozat megállapítása és hosszabb tartamú közügyektől eltiltás kiszabása indokolt, míg II. rendű vádlott esetében különös figyelemmel kell lenni arra, hogy a jelentős mennyiség nem minősítő körülmény, de jelentős súlyosító tényező, valamint az is, hogy többféle tudatmódosító szerrel kereskedett, ezért a büntetési tétel alsó határához közelítő büntetés nem fejezi ki a cselekmény társadalomra veszélyességét, annak lényeges súlyosítása indokolt. A végrehajtási fokozat módosulásával egyidejűleg I. rendű vádlott esetében a házi őrizet beszámítását is módosítani kell. A II. rendű vádlottat terhelő bűnügyi költség esetében pedig különbség van a számmal és a betűvel kiírt összeg között, a kettő közül a számmal kiírt összeg helyes.

A fentiek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét változtassa meg, a tényállást II. rendű vádlott vonatkozásában helyesbítse, mindkét vádlott szabadságvesztésének tartamát emelje fel, I. rendű vádlott esetében fegyház fokozatban rendelje végrehajtani, a közügyektől eltiltást hosszabb tartamban határozza meg, I. rendű vádlott esetében házi őrizetben töltött időt a végrehajtási fokozatnak megfelelően számítsa be úgy, hogy öt nap házi őrizetben töltött idő felel meg egy napi szabadságvesztésnek, II. rendű vádlottat terhelő bűnügyi költség betűvel kiírt összegét helyesbítse, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

II. rendű vádlott és védője fellebbezése az enyhítés körében megalapozott az ügyészség fellebbezése megalapozatlan.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.599.§ (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta felül. Egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával, hogy nem indokolt a korábbi védő által előterjesztett bizonyítási indítványok foganatosítása, nevezetesen a hivatkozott telefonszám ellenőrzése, illetve a lefoglalt készpénzen ujjnyomat vizsgálata. A tényállás az alább kifejtésre kerülő bizonyítékok alapján így is aggálytalanul megállapítható volt, az ügy szereplőin kívül álló személy telefonforgalmának ellenőrzése az idő előrehaladtával nehézségbe is ütközik, de attól nem is várható lényeges eredmény, az ujjnyomat vizsgálata pedig nem kivitelezhető, hiszen a lefoglalt pénzt bankszámlára fizették be, azt nem elkülönítetten kezelik.

Nem értett egyet viszont azzal az ügyészi állásponttal, mely szerint I. rendű vádlott vonatkozásában a felülbírálat terjedelme korlátozott.

A Be.590.§ (10) bekezdése alapján, ha ugyanazon bűncselekmény vonatkozásában több fellebbezésre jogosult jelentett be fellebbezést, és legalább egy fellebbezés az elsőfokú bíróság ítéletének a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezését sérelmezi, a másodfokú bíróság a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet és az azt megelőző eljárást a (2) bekezdés szerint bírálja felül. Így a másodfokú bíróság jelen esetben a Be.590.§ (2) bekezdése alapján az ítélet megalapozottságát az

ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását mindkét vádlott vonatkozásában arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki és milyen okból fellebbezett. Megállapítható ugyanis, hogy bár a vádlottak a bűncselekményt nem társtettesként követték el, és annak minősítése is eltér, azonban az mégis megfelel a Be.590.§ (10) bekezdésében írt „ugyanazon” bűncselekmény kategóriájának, hiszen a vádlottak által elkövetett bűncselekmény tényállása egymástól elválaszthatatlan, egymással szorosan összefügg, az szerves egységet képez, az elkövetői magatartás két oldalán állnak, így nem bírálható felül a II. rendű vádlott esetében úgy a tényállás, hogy az ne érintené az I. rendű vádlottat is.

Ennek során megállapította a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat megtartotta. Nem értett egyet azzal a védői állásponttal, amely szerint a vád módosítása nem törvényes.

A 3376/2012. (XII.15.) Alkotmánybírósági határozat szerint a vád kiterjesztésének két feltétele van: egyfelől tartalmi összefüggésben feltétele, hogy az eredetileg vád tárgyává tett tényekkel összefüggő tényekre nézve történhet a vád kiterjesztése, illetve időbeli feltétel, mely szerint a vád kiterjesztésére az ügydöntő határozathozatalt megelőző tanácsülésig kerülhet sor. A vád kiterjesztésének ezeken felül további feltétele nincs. A tárgyalás elnapolása pedig csak lehetőség, amelyről a bíróság mindig az adott körülmények figyelembevételével dönt. Az Alkotmánybíróság már korábbi határozatában kitért az ügyész vádmódosítási jogosítványával kapcsolatos alkotmányos kérdésekre is, mely szerint a vádfunkció hatékony gyakorlását biztosítják azok a rendelkezések, amelyek a vád módosítását is lehetővé teszik a vádló számára. Amennyiben az eredeti vádemelés után valamely új elem indokolja, a vád megváltoztatható (módosítható vagy kiterjeszthető). Egészen az elsőfokú bíróság ítéletének meghozataláig lehetősége van az ügyésznek arra, hogy az eredetileg vád tárgyává nem tett cselekmény vagy cselekmények vonatkozásában a vádat jelentős mértékben átalakítsa. Ennek alapján tehát az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az ügyész vádmódosítási jogosultságához alkotmányos aggály fér, azt az Alkotmánybíróság szükséges és indokolt jogintézménynek ítélte, de döntő jelentősége van a terhelti védekezést biztosító, garanciális törvényi elemeknek. A terhelt számára a jogszerű és eredményes védekezéshez elengedhetetlen annak ismerete, hogy milyen tények és összefüggések, adatok alapján, milyen bűncselekmény miatt kerül sor vele szemben a felelősségre vonását célzó bírósági eljárás lefolytatására, és a vád pontos ismerete biztosíthatja a védelem számára a bizonyítékok feltárását és a cselekmény elbírálása szempontjából jelentős körülményekre történő figyelemfelhívás lehetőségét.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy jelen ügyben a vádmódosítás megfelelt az Alkotmánybíróság határozatában írt feltételeknek, nevezetesen az az eredeti vádban szereplő tényekkel összefüggő tények tekintetében történt, nem sértette a tisztességes eljáráshoz való jogot és a védelemhez való jogot sem, hiszen a bíróság a vádmódosításra tekintettel a tárgyalást elnapolta, ezzel biztosítva a felkészülés lehetőségét. Az, hogy a bizonyítási eljárást nem nyitotta meg, és nem adott helyt a védő bizonyítási indítványának, a fenti jogok sérelmével ugyancsak nem járt.

Az elsőfokú bíróság így tehát az eljárási szabályokat megtartva valamennyi releváns bizonyítékot feltárt és értékelt, és ennek alapján alapvetően megalapozott tényállást állapított meg, mely a másodfokú eljárásban az alábbi pontosításra szorul a Be. 593.§ (1) bekezdésének a.) pontja szerint az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján:

I. rendű vádlott előzményi elítélései vonatkozásában:

Az 1. sorszám alatt feltüntetett, Budai Központi Kerületi Bíróság 2.B.977/2015/35. számú ítélete

Fővárosi Törvényszék 22.Bf.7032/2017/8. számú határozata folytán emelkedett jogerőre, és garázdaság vétsége és más bűncselekmények miatt 1 év fogházbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte a vádlottat amellelt, hogy elrendelte a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 5.B.II.713/2012/15. számú ítéletével kiszabott felfüggesztett börtönbüntetés végrehajtását.

A 4. sorszám alatt feltüntetett, Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 4.Bpk.1538/2014/2. számú végzése 2014. november 27. napján emelkedett jogerőre.

A történeti tényállás tekintetében egyetértve az ügyészi állásponttal megállapítható, hogy a vád módosítása nem érintette az elsőfokú bíróság ítéletének 4. oldal utolsó bekezdésében írt elkövetői magatartást, így nem lett volna az elsőfokú bíróságnak törvényes lehetősége, hogy II. rendű vádlottat jelölje meg az eredeti a vád szerint I. rendű vádlott terhére rótt cselekmény elkövetőjeként. Az azonban kétségtelen tény, hogy a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeképpen I. rendű vádlott terhére ugyancsak nem volt megállapítható ez az elkövetési magatartás, így a másodfokú bíróság kirekeszti az elsőfokú bíróság ítélete 4. oldalának utolsó bekezdését, valamint az 5. oldal első bekezdés első két szavát („mindezek után”).

Pontosítja továbbá az 5. oldal első bekezdését oly módon, hogy 40.000 Ft ellenében kb. **400** ml gamma-butirolaktont értékesített II. rendű vádlott I. rendű vádlott részére.

Az 5. oldal második bekezdését pedig akként pontosítja, hogy 360 ml - helyesen **400** gramm - gamma-butirolaktont foglalt le a nyomozóhatóság I.r. vádlottnál tartott házkutatás során.

Ezzel a pontosítással már az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott és így az a felülbírálat alapját képezte.

Az elsőfokú bíróság megalapozottan állapította tényállását az I. rendű vádlott módosított vallomására, melyben előadta, hogy a kábítószer II. rendű vádlottól vásárolta.

Az elsőfokú bíróság logikus és okszerű mérlegelő tevékenységében számot adott arról, hogy az I. rendű vádlottnak ezt a vallomását milyen egyéb bizonyítékok támasztják alá. E körben kiemelést érdemel, hogy a II. rendű vádlottal szemben állampolgári bejelentés eredményeként került sor rendőri intézkedésre, az állampolgári bejelentés alapján egy szürke színű kocsiból kerül sor a kábítószer átadására, II. rendű vádlott gépkocsijának szürkészöld színe megfelel az állampolgári bejelentésben elhangzottaknak.

Emellett ugyancsak alátámasztja az I. rendű vádlott II. rendű vádlottat terhelő vallomását az a körülmény, hogy a II. rendű vádlottnál, a ruházatába rejtve 25 db simítózáras tasakot találtak többféle kábítószerrel és új pszichoaktív anyaggal, míg I. rendű vádlott esetében sem nála sem pedig a lakóhelyén nem találtak más fajta kábítószer, de a kábítószer adagolásához szükséges eszközöket sem. Téves a védő azon hivatkozása, mely szerint csak egy tasakban volt kábítószer, és ez csak biztonsági okból, matrjoskababa-szerűen volt több üres tasakba csomagolva. A nyomozati iratok 80-81. oldalán a lefoglalási jegyzőkönyvből - együtt értelmezve a nyomozati iratok 149. oldalán található szakértői vélemény megállapításaival - kitűnik, hogy több tasakban is volt kábítószer, új pszichoaktív anyag, másfelől az üres tasakok nagy számából is a kábítószer-kereskedelemre lehet következtetést vonni.

Fontos körülmény az is, hogy a II. rendű vádlottól lefoglalt flakonokból nagyságrendileg annyi GBL hiányzott, mint amit az I. rendű vádlottnál a házkutatás során megtaláltak, de ezek közös eredtére a

vegyészsakértő is megállapítást tett.

Ugyancsak ésszerű az elsőfokú bíróságnak az az okfejtése, hogy abban az esetben, hogy ha II. rendű vádlott a 105.000 Ft-os vételár egy részét kifizette volna I. rendű vádlott részére, akkor azt az egyébként váratlanul foganatosított rendőri intézkedés során meg kellett volna találni I. rendű vádlottnál, erre azonban nem került sor, hanem éppen ellenkezőleg, II. rendű vádlottnál volt 60.400 Ft készpénz.

Megjegyzi azonban a másodfokú bíróság, hogy ez az összeg még nyilvánvalóan nem olyan nagyságú, mely önmagában a kábítószer-kereskedelem tényét igazolná, de a korábban már részletezett bizonyítékokkal együtt értékelve szintén az őt terhelő vallomást támasztja alá.

A II. rendű védő által hivatkozottakra reagálva emeli ki a Fővárosi Ítéletábra, hogy a büntetőjogi felelősség alapelve az, hogy a jog nem tudása nem mentesít annak betartása alól, így alappal nem hivatkozhat a vádlott a társadalomra veszélyességben történő tévedésre azért, mert állítása szerint nem bírt tudomással arról, hogy az általa már korábban rendszeresen fogyasztott szer több, mint fél éve már kábítószernek minősül. Az a körülmény azonban, hogy a II.r. vádlott a kábítószerrel elrejtette (pótkerék, alsónadrág, zokni), azt támasztja alá, hogy tudott arról, hogy annak birtoklása, az azzal való kereskedelem nem jogszerű, hiszen legálisan birtokban tartott dolgoknak zokniban, illetve alsónadrágban tárolása nem szokványos.

Az kétségtelen tény, hogy a II. rendű vádlott terhére annyi volt rögzíthető, hogy egy alkalommal adott el kábítószerrel az I. rendű vádlott részére, azonban a kereskedői magatartás mégis kétséget kizáróan megállapítható volt, arra figyelemmel, hogy nála különösen jelentős mennyiségű, több fajta kábítószerrel, a porciózáshoz szükséges simítózáras tasakokat is találtak. Az 1/2007. Büntető Jogegységi Határozat szerint a kereskedelem szükségszerűen együtt jár az átadással, de nem szűkíthető le a tényleges átadásra, utóbbi ugyanis akkor valósul meg, amikor az átadás kizárólag azért történik, hogy a kábítószerrel az átvevő maga fogyassza el, azonban a kereskedelemmel szükségszerűen együtt járó átadás ezt megelőzően több résztvevőből tevődhet össze és a kereskedői tevékenység haszonszerzésre irányul.

A helyes tényállásból tehát az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést mindkét vádlott bűnösségére, és a bűncselekmény minősítése is alapvetően törvényes, az pusztán annyi pontosításra szorul, hogy I. rendű vádlott terhére megállapított kábítószer birtoklásának a büntette helyesen a Btk. 178.§ (1) bekezdés **III.** fordulatába ütközik és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősül, hiszen a kábítószerrel megszerezte.

Az elsőfokú bíróság ítéletének 9. oldalán az ötödik bekezdésben nyilvánvalóan tévesen tüntette fel, hogy mindkét vádlott rendszeres kábítószer-fogyasztó hiszen II. rendű vádlott a szakvélemény szerint is kábítószerfüggő.

Az elsőfokú bíróság feltárta és értékelte a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket, ezt a másodfokú bíróság annyival egészíti ki, hogy I.r. vádlott **két** felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el a bűncselekményt. Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a büntetési célok mindkét vádlott esetében szabadságvesztéssel érhetők el, azonban az I. rendű vádlott javára igen jelentősen értékelendő az önmagát is terhelő beismerő vallomás, aminek növeli a súlyát az, hogy a II. rendű vádlott cselekvősege tekintetében feltáró, így indokoltan szabott ki az elsőfokú bíróság a törvényi minimumnál rövidebb tartamú szabadságvesztést. A II. rendű vádlott esetében azonban az igen jelentős időmúlásra, valamint a

vádlott büntetlen előéletére is figyelemmel a kiszabott szabadságvesztés eltúlzottan súlyos, ezért a másodfokú bíróság ennek enyhítésére látott alapot. A II.r. vádlott egészségi állapotára tekintettel pedig a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát a Btk.35.§ (2) bekezdése alapján a törvényben írtnál eggyel enyhébb fokozatban - börtönben - állapította meg.

Az elsőfokú bíróság helyesen számította be az előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött időt az I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésre, esetében azonban a rendelkezésre álló iratok alapján a fogvatartási időpontokat kellett pontosítani.

Ugyancsak indokolt a II. rendű vádlottal szemben vagyoneelkobzás elrendelése, azonban a másodfokú bíróság megjelölte a bevételezés számát, valamint azt a számlaszámot, amelyre ezt az összeget a nyomozás során befizették.

A rendelkezésre álló iratok tartalma alapján pontosította a másodfokú bíróság a vádlottak anyja nevét, és a II. rendű vádlott lakóhelyének közterület megnevezését.

Az elsőfokú bíróság alapvetően helyesen rendelkezett a bűnügyi költségről, azonban számítási hiba folytán tévesen határozta meg az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összegét ugyanis abba nem számította be a bírósági szakban kirendelt II. rendű vádlottat vizsgáló elmeorvos-szakértői vélemény díját, így ennek alapján a másodfokú bíróság pontosította vádlottakat terhelő bűnügyi költség összegét is, és az időközben bekövetkezett jogszabályváltozás folytán megjelöli, hogy a vádlottak a bűnügyi költséget a Be.574.§ (1), (2) és (4) bekezdése alapján kötelesek az államnak megfizetni, míg a fennmaradó bűnügyi költséget a Be.574.§ (3) bekezdése és a Be.575.§ (1) bekezdése alapján az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, így azt a másodfokú bíróság nem érintette.

Fentiek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.599.§ (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen a Be.606.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg a változtatással nem érintett részében a Be.605.§ (1) és (4) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2019. év március hó 19. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Radnainé dr. Solymosi Viktória sk.
előadó bíró

Dr. Fatalin Judit sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2018. év szeptember hó 13. napján kelt 11.B.183/2017/85-I. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.8/2019/14. számú ítéletében írt változtatásokkal mindkét vádlott vonatkozásában 2019. március 19. napján jogerős és végrehajtható.

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Hornyákné Sléder Ágnes
tisztviselő